

Dzubay Miklós
1920 - 1994

1994. december 15-én, életének 75. évében, váratlanul elhunyt Dzubay Miklós a DATE Karcagi Kutatóintézetének nyugalmazott tudományos osztályvezetője, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, a talajtani és a talajjavítási kutatások határainkon kívül is elismert művelője.

1920. január 20-án született Újvidéken, pedagógus családból. Alsó- és középfokú iskoláit Nagyikindán végezte. Egyetemi tanulmányait a Belgrádi Műegyetemen kezdte el, de a háború közbejötté miatt a Szegedi Tudományegyetemen folytatta, ahol 1943-ban szerzett vegyészi oklevelet.

1944-ben a Herke, majd a Prettenhoffer által vezetett Szegedi Talajtani Kísérleti Intézetben kezdte el pályafutását, ahol a talajjavítás munkálatait, a helyszíni felvételezést, a laboratóriumi vizsgálati módszereket, a tervezést és a kivitelezést jól elsajátította. Ilyen előtanulmányok után került 1949-ben az ekkor megalakult Talajjavító Vállalathoz.

1950-ben e vállalat szegedi laboratóriumának helyettes vezetője, majd 1951-ben a miskolci körzetének műszaki vezetője lett. Ez idő alatt Békés-, Szolnok- Heves-, Borsod-Abaúj-Zemplén megyékben irányította a szikes és a savanyú talajok javítási munkálatait.

1952-ben az Öntözési és Talajjavítási Kutatóintézet Szegeden lévő Talajjavítási Osztályára került kutatói beosztásba. 1956-ban átszervezés folytán osztályával együtt a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézethez került, ahol tudományos munkatársi,

majd főmunkatársi beosztásban dolgozott. 1971-ben, a mezőgazdasági kutatóintézetek profilírozása során a Karcagi Talajművelési Kutatóintézetbe helyezték át, ahol az Alapkutatások Osztálya vezetőjeként tovább folytatta a Szegeden kutatott témakörök vizsgálatát. 1977-ben nyugdíjba vonult. Külföldön is dolgozott. FAO megbízással egy éven át Marokkóban talajtani és talajjavítási szakértői feladatokat látott el.

Kutatói munkássága főként az öntözés talajtani vonatkozásaira, a talajvíznek és a klimatikus viszonyoknak a talajok sódinamikájára gyakorolt hatására, a talajjavítási eljárásokhoz kapcsolódó alapkutatásokra és a laboratóriumi vizsgálati módszerek továbbfejlesztésére, újak kidolgozására terjedt ki. Ezeken kívül még eredményesen foglalkozott a talajjavítási és trágyázási kérdésekkel is. Eredményeit, melyekkel határainkon kívül is elismertséget szerzett, több mint 40 cikkben, neves hazai és külföldi folyóiratokban publikálta.

1962-ben védte meg kandidátusi disszertációját "A különböző eredetű öntözővizek minősége és kölcsönhatása a csatornák és a rizstáblák talajaival, a tiszántúli öntözőrendszerekben" címen.

Jól beszélt és írt német, francia, orosz és szerb nyelven. Ez nagyban elősegítette nemzetközi kapcsolatainak kialakítását és ápolását. Szívesen foglalkozott fontos idegen nyelvű szakkönyvek és cikkek fordításával is. Elkészítette - többek között - az ötnyelvű talajtani kifejezések szótárának magyar kiegészítését és a korszerű talajjavítás témadokumentációját.

Nagyfokú és önzetlen segítőkészsége közismert volt. Kollégái, munkatársai tisztelték és szerették. Közös hazai és külföldi útjaink során is önként magára vállalt szinte ellenállhatatlanul minden elintézendő ügyet, kalauzolás, fordítást, melyet nagy határozottsággal, dinamizmussal és pontossággal oldott meg.

Nyugdíjas éveiben sem tétlenkedett. Az első szívbetegsége után szakértői feladatokat vállalt, eredményeit publikálta és külföldi kollégáit, barátait látogatta.

Dzubay Miklós több mint három évtizeden át dolgozott fáradhatatlanul talajaink termékenységének megőrzésén és javításán. Eredményes kutatómunkájával nemcsak hazai, hanem nemzetközi elismertséget is szerzett. Halálával kiváló szakembert és kedves kollégát veszítettünk el.

HARMATI ISTVÁN